

Kız ve Küçük Kirpi



Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Kirpi

Aysel Banu YAVUZAL



Maya bahçesini neredeyse her yerden daha çok severdi. Açık kahverengi teni, iki kısa örgüsü ve aralıklı dişli bir gülümsemesi vardı. Her akşam sarı yağmur çizmelerini ve mavi tulumunu giyer, keşfe çıkardı. İçinde bir kalem ve kâğıt olan küçük yeşil bir çantası vardı. Bahçe çiçekler, çalılar ve gizli köşelerle doluydu. Ama Maya orada daha önce hiç kirpi görmemişti.



Sessiz bir gece Maya elma ağacının altında hiç kıpırdamadan oturdu. Ay yükselmşti ve bahçe karanlık ve huzurluydu. Aniden yapraklarda bir hışırtı duydu. Çiçek tarhının yanında küçük ve yuvarlak bir şey hareket etti. Maya'nın kocaman kahverengi gözleri fal taşı gibi açıldı. Ne olduğunu görmek için adım adım yaklaştı.



İşte, yumuşak çimenlerin arasında küçük bir kirpi vardı! Avuç içi büyüklüğünde ve yuvarlaktı, kahverengi dikenlerinin uçları soluk krem rengindeydi. Minik siyah burnu havayı kokladı. Maya sevinçle nefesini tuttu. 'Merhaba, küçük,' diye fısıldadı. Kirpi dikenli bir top gibi sıkıca kıvrıldı. Maya hiç kıpırdamadan oturdu ve kalbi hızla çarparak bekledi.



Bir an sonra kirpi açıldı. Boncuk gibi kara gözleriyle Maya'ya baktı. Sonra bir çalının altına kaçıp gözden kayboldu. Maya daha fazlasını öğrenmek istedi. Verandada lavanta hırkasıyla oturan Büyükanne Rose'u bulmaya koştu. 'Büyükanne, bir kirpi gördüm!' dedi Maya. 'Ne yer? Nerede uyur?'



Büyükanne Rose gülümsedi, yuvarlak gözlükleri parladı. 'Kırpılar gece hayvanıdır,' dedi. 'Yani gündüz uyur, gece uyanırlar. Sessiz, güvenli yerlere ihtiyaç duyarlar. Küçük ziyaretçinin muhtemelen yiyecek ve sıcaklık bir köşe arıyor.' Maya dikkatle dinledi. 'Yani geceleri sessiz mi olmalıyım?' diye sordu. 'Evet,' dedi Büyükanne. 'Ve bahçeni yaban hayatı için güvenli hale getirerek yardımcı olabilirsin.'



Maya derin düşündü. Kirpiye yardım etmek istiyordu. 'Buldum!' dedi. 'Bir bahçe güvenlik listesi yapacağım.' Yeşil çantasından kalemını ve kâğıdını çıkardı. Büyükanne Rose başını salladı. 'Harika bir fikir,' dedi. 'Listeye neler yazacaksın?' Maya kalemını çiğneyerek küçük kirpiyi ve neye ihtiyacı olduğunu düşündü.



Önce Maya şöyle yazdı: 'Bahçeyi geceleri sessiz tut.' Kirpinin o hareket ettiğinde nasıl kıvrıldığını hatırladı. 'Yüksek ses olmasın,' dedi Büyükanneye. 'Ve karanlıktan sonra ortalıkta koşmak yok.' Büyükanne Rose gülümsedi. 'İyi bir başlangıç,' dedi. 'Kirpilerin kendini güvende hissetmesi için huzur ve sessizliğe ihtiyacı var.' Maya sözlerinin yanına minik bir kirpi çizdi.



Sonra Maya şöyle yazdı: 'Yaban hayatı için güvenli köşeler bırak.' Bahçeye baktı. Yaprak yığınları, bir odun yığını ve altı oyuk bir çalı vardı. 'Kirpi orada saklanabilir,' dedi. 'Ve her şeyi toplayıp kaldırmayacağım.' Büyükanne Rose başını salladı. 'Evet, küçük barınaklar önemlidir. Kirpilerin gündüz dinlenecek bir yere ihtiyacı var.'



Sonra Maya şöyle yazdı: 'Gece kirpiyi rahatsız etme.' Ne kadar yaklaştığını düşündü. 'Uzaktan izlemeliyim,' dedi. 'Ve ona dokunmamalıyım.' Büyükanne Rose aynı fikirdeydi. 'Yabani hayvanların kendini güvende hissetmesi gerekir. Onları rahat bırakırsan yine gelirler.' Maya o kuralın yanına bir yıldız ekledi. Kirpinin geri gelmesini istiyordu.



Maya listesini bitirdi ve yüksek sesle okudu. 'Bahçeyi sessiz tut. Güvenli köşeler bırak. Kirpiyi rahatsız etme.' Kendiyle gurur duydu. Büyükanne Rose ona sarıldı. 'Sen yaban hayatının iyi bir dostusun,' dedi. Maya listesini çantasına koydu. Gecenin tekrar gelmesini sabırsızlıkla bekliyordu. Kurallarının işe yarayıp yaramayacağını görmek istiyordu.



O akşam Maya pencerenin yanında sessizce bekledi. Bahçe karanlık ve durgundu. Dışarı koşmadı. Hiç ses çıkarmadı. Sonra, ay yükseldikten hemen sonra, çiçek tarhının yanında küçük bir şekil gördü. O kirpiydi! Etrafı kokladı, açıldı ve keşfe çıktı. Maya gülümsedi. Listesi işe yarıyordu. Kirpi kendini güvende hissediyordu.



Ertesi sabah Maya listesini Büyükanne Rose'a gösterdi. 'İşe yaradı!' dedi. 'Kirpi geri geldi.' Büyükanne Rose ellerini çırpı. 'Görüyor musun? Sessiz ve güvenli yerler büyük fark yaratır.' Maya listesine bir şey daha eklemeye karar verdi: 'Başkalarına kirpileri anlat.' Herkesin nasıl yardım edebileceğini bilmesini istiyordu.



Maya listesinin kopyalarını çıkarıp komşularına verdi. Onlara küçük kirpiyi ve onun neden sessiz gecelere ihtiyacı olduğunu anlattı. Komşuları yardım etmeye söz verdi. Geceleri kedilerini içeride tuttular ve yaban hayatı için bir köşe yaprak bıraktılar. Maya mutlu oldu. Bahçesi hayvanlar için dostça bir yer haline geliyordu.



Haftalar geçti ve kirpi düzenli bir ziyaretçi oldu. Maya sık sık penceresinden fare gibi sessizce izledi. Bazen kirpinin dikenlerine takılmış bir yaprak gördü. Homurdanıp yiyecek arıyor, mutlu ve güvende oluyordu. Maya'nın listesi buzdolabında asılıydı, sözünün bir hatırlatıcısıydı. Küçük bir canlının kendini evinde hissetmesine yardım etmişti.



Bir gece Büyükanne Rose, Maya'ya pencerede katıldı. 'Gerçekten bir fark yarattın,' dedi. 'Bahçe artık daha sessiz ve kirpi geliyor.' Maya aralıklı dişli gülümsemesini gösterdi. 'Sevindim,' dedi. 'Bir kirpi komşumuz olması güzel.' Huzurlu geceye sarılmış halde küçük canlıyı birlikte izlediler.



Maya yaban hayatına özen göstermenin küçük, nazik eylemlerle başladığını öğrendi. Bahçe güvenlik listesi basitti ama büyük bir fark yarattı. Şimdi bahçe küçük kirpi ve diğer canlılar için sessiz, dostça bir yer. Ve Maya biliyor ki bir çocuk bile doğaya yardım edebilir, her seferinde bir sessiz geceyle. Son.